Her Hafta Cumartesi Günleri Çıkar
Sayı: 92 29 Ocak 1966 50 Kuruş

ZIPZIP

7 den 77 ye kadar her gencin mecmuası

CANAVARIN GÖLGESİ

Gazeteci Rik, Cezaevindeki hücresinde beraber bulunduğu iki hükümlü'nün durumunu dikkatle incelemektedir.

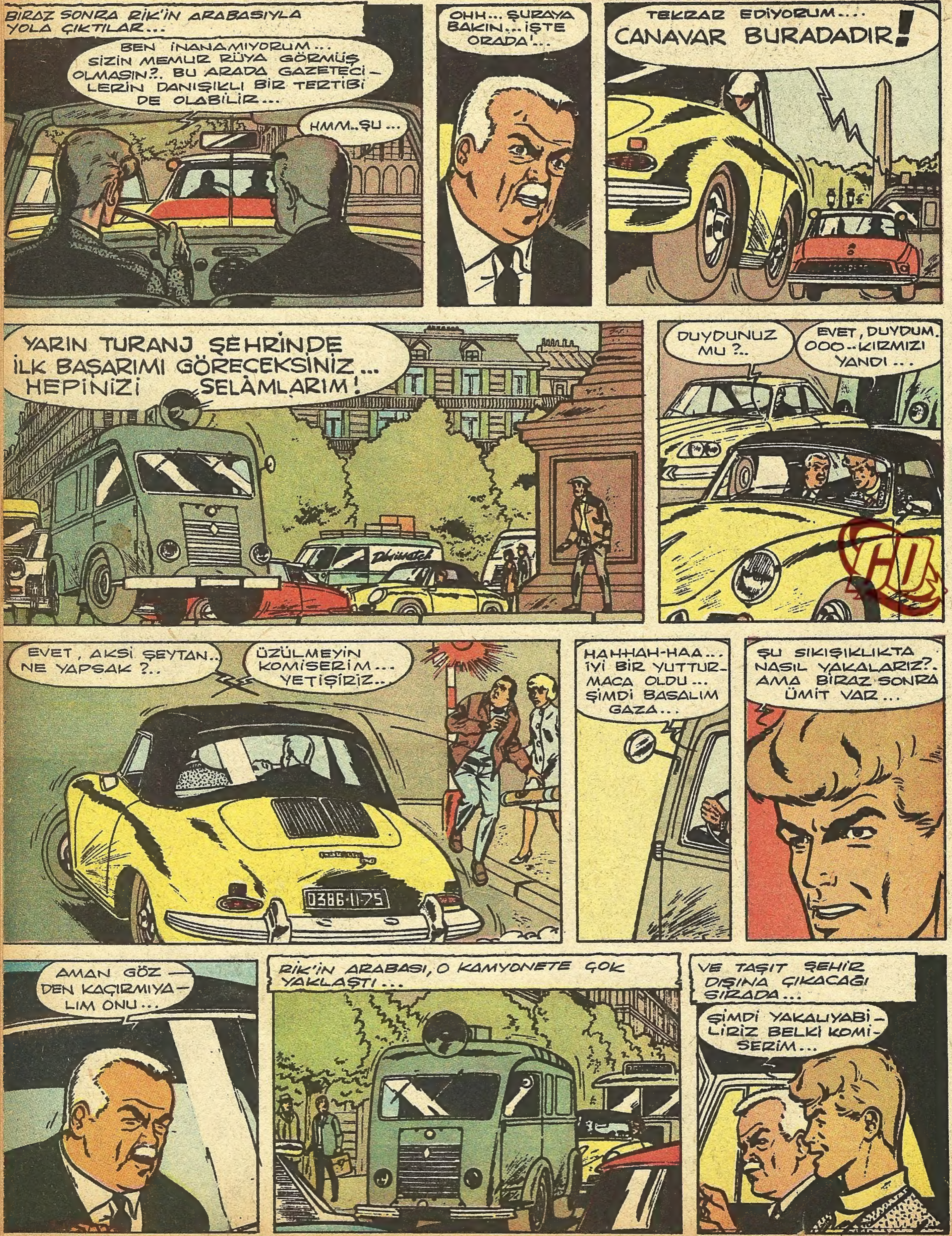

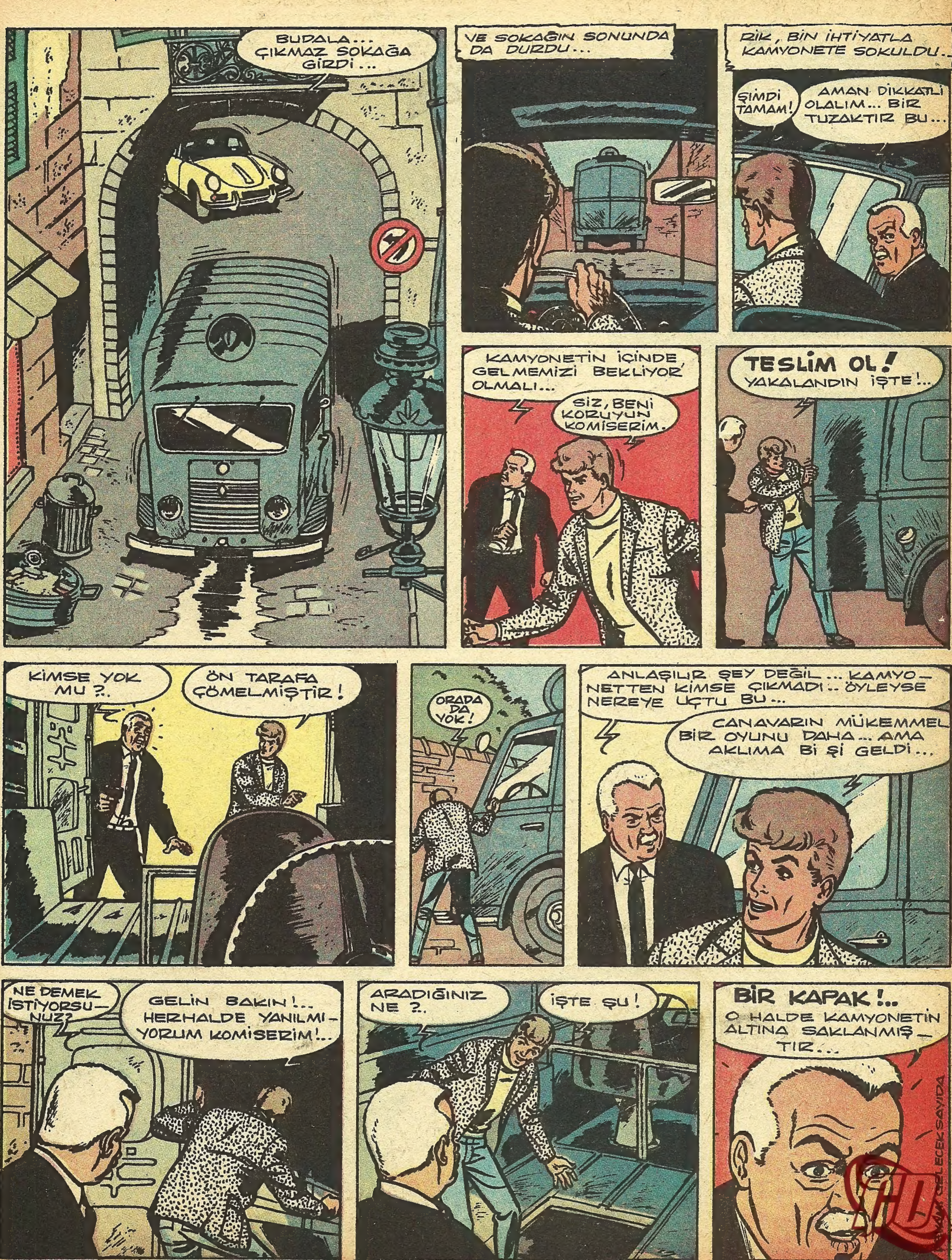
BUDALA... ÇIKMAZ SOKAĞA GİRDİ...
VE SOKAĞIN SONUNDA DA DURDU...
RİK, BİN İHTİYATLA KAMYONETE SOKULDU...
ŞİMDİ TAMAM!
AMAN DİKKATLİ OLALIM... BİR TUZAKTIR BU...
KAMYONETİN İÇİNDE GELMEMİZİ BEKLİYOR OLMALI...
SİZ, BENİ KORUYUN KOMİSERİM.
TESLİM OL!
YAKALANDIN İŞTE!...
KİMSE YOK MU ?..
ÖN TARAFA ÇÖMELMİŞTİR!
ORADA DA YOK!
ANLAŞILIR ŞEY DEĞİL... KAMYONETTEN KİMSE ÇIKMADI.. ÖYLEYSE NEREYE UÇTU BU...
CANAVARIN MÜKEMMEL BİR OYUNU DAHA... AMA AKLIMA Bİ Şİ GELDİ...
NE DEMEK İSTİYORSUNUZ?
GELİN BAKIN!... HERHALDE YANILMIYORUM KOMİSERİM!...
ARADIĞINIZ NE ?..
İŞTE ŞU!
BİR KAPAK!...
O HALDE KAMYONETİN ALTINA SAKLANMIŞTIR...
GELECEK SAYIDA

GECE SEFERİ

Yarışçı Con, "İlkin" adlı çocuğu kandırıp kötü işlerde kullanan bir şebekenin peşindedir ...

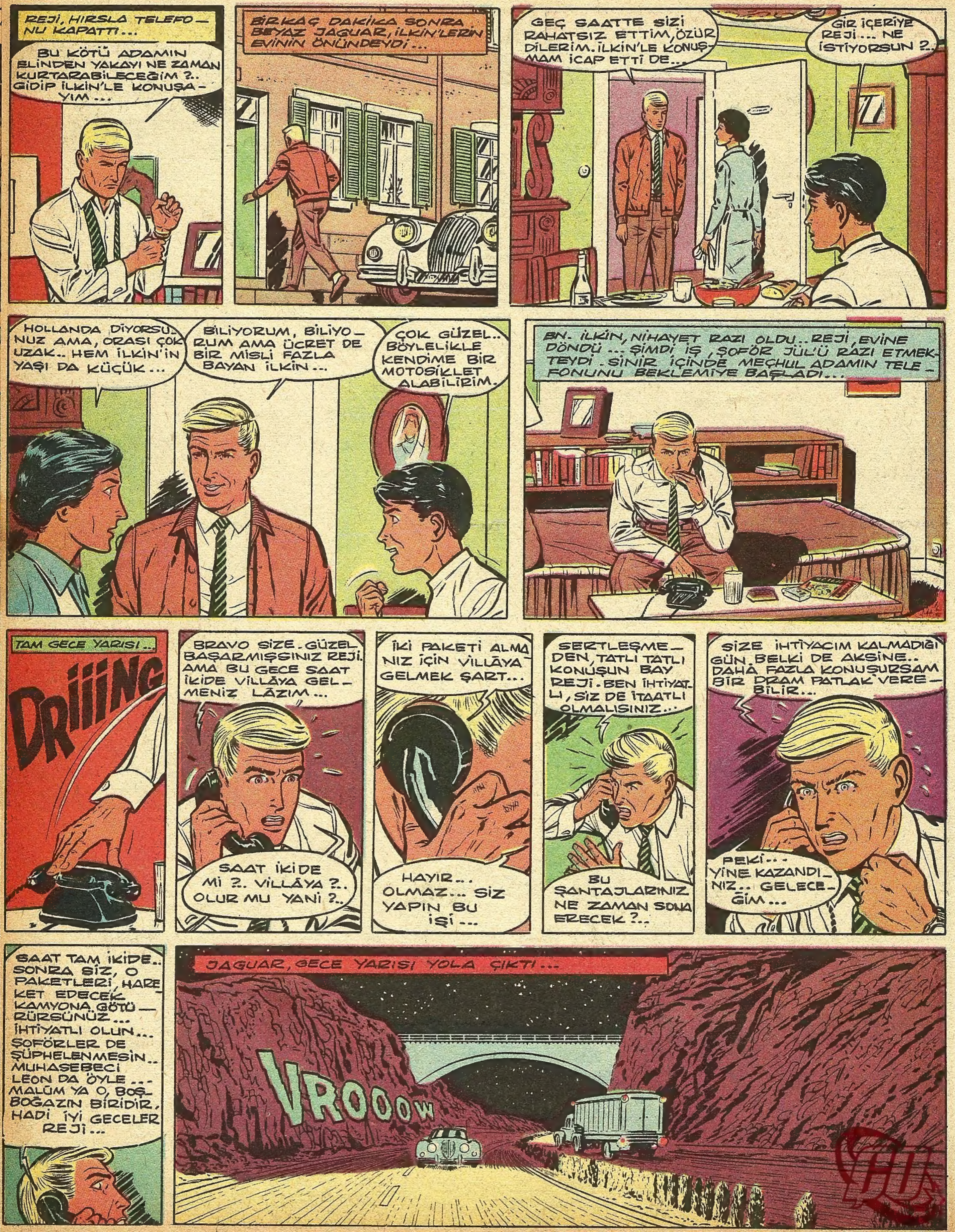

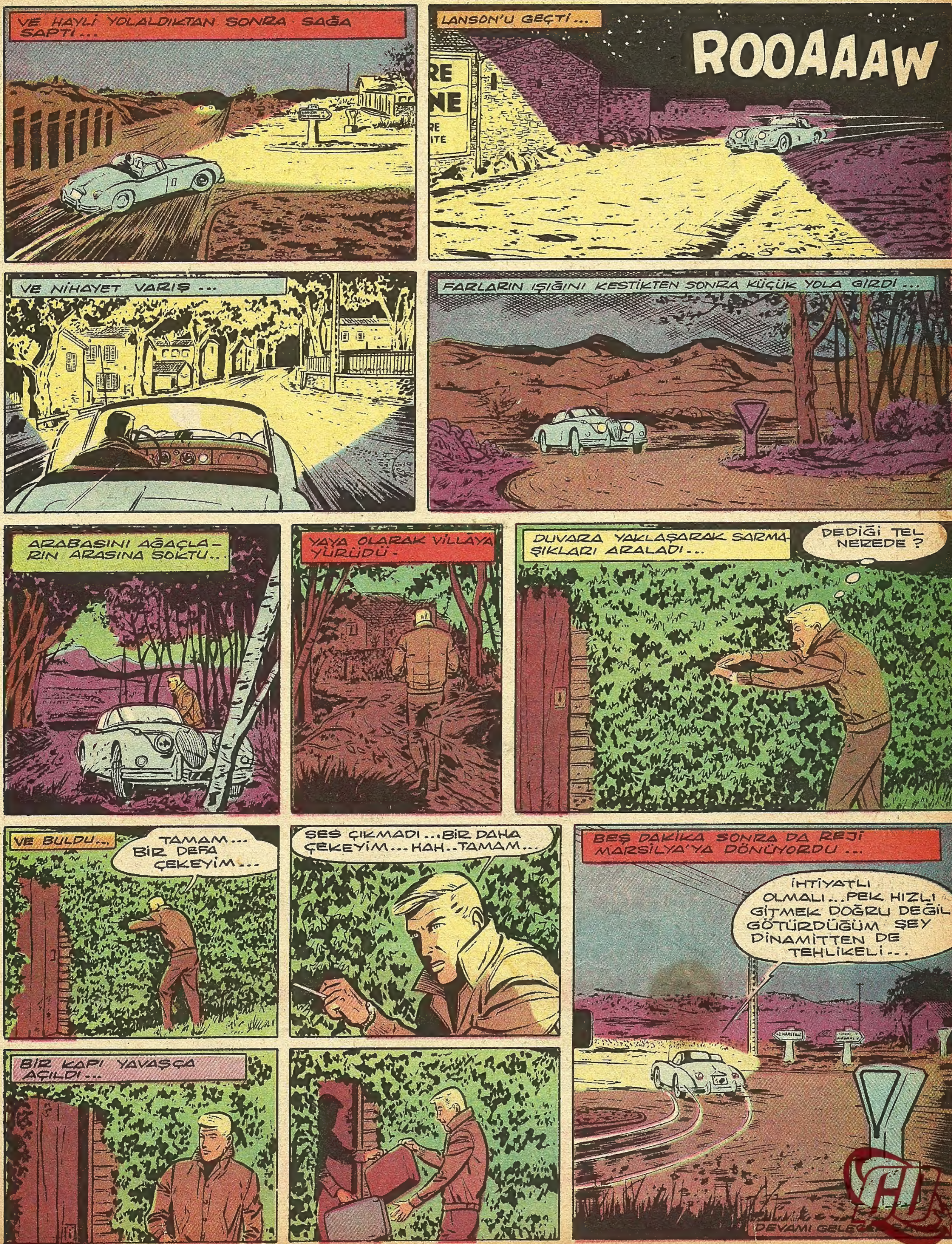
VE HAYLİ YOLALDIKTAN SONRA SAĞA SAPTI...
LANSON'U GEÇTİ...
ROOAAAW
VE NİHAYET VARIŞ...
FARLARIN IŞIĞINI KESTİKTEN SONRA KÜÇÜK YOLA GİRDİ...
ARABASINI AĞAÇLARIN ARASINA SOKTU...
YAYA OLARAK VİLLAYA YÜRÜDÜ -
DUVARA YAKLAŞARAK SARMAŞIKLARI ARALADI...
DEDİĞİ TEL NEREDE ?
VE BULDU...
TAMAM... BİR DEFA ÇEKEYİM...
SES ÇIKMADI... BİR DAHA ÇEKEYİM... HAH... TAMAM...
BİR KAPI YAVAŞÇA AÇILDI...
BEŞ DAKİKA SONRA DA REJİ MARSİLYA'YA DÖNÜYORDU...
İHTİYATLI OLMALI... PEK HIZLI GİTMEK DOĞRU DEĞİL GÖTÜRDÜĞÜM ŞEY DİNAMİTTEN DE TEHLİKELİ...
DEVAMI GELECEK

SEPETTEKİ ÇOCUK

Çok kalın sütunlarla çevrili ve üzerinde hieroglifler bulunan yaldızlı ve muhteşem bir odanın Nil nehrine bakan geniş terasında, sırtına bir örtü sarınmış olduğu halde bir adam, bir aşağı bir yukarı mütemadiyen gidip geliyordu.

Gecenin çok geç saatiydi. Nerede ise sabah olacaktı. Sinirli hareketlerle dolaşan adam ise, biraz evvel yatağından fırlamış ve gördüğü korkunç bir rüyanın etkisinden bir türlü kendini kurtaramamıştı.

Gecenin bu geç saatinde uykusu kaçmış olan sinirli adamın ismi, Amazis'ti. Bundan 3700 yıl kadar önce Mısır'ın Menfis adlı şehrindeki tarihî ve heybetli sarayının bir odasında geçen bu olayın kahramanı Amazis, o devrin en muhteşem Devleti, Mısır Devletinin ünlü Firavunuydu.

Firavun Amazis, zihnine takılan soruya kendi kendine bir cevap bulamayınca daha fazla dayanamamış ve nihayet iki elini birbirine hızla çarparak, kapının önündeki mızraklı nöbetçilerden birini içeri çağırmıştı. Firavun nöbetçiye acele a-cele:

-"Bana derhal Sarayın bütün rüya yorumcularını uyandırın. Hepsi gelsinler." dedi.

Aradan çok geçmeden birbirinin arkasından saray yorumcuları Firavunun önünde iki kat eğilerek, uykulu gözlerle kendisini selâmlamaya başladılar.

Firavun gördüğü rüyayı onlara anlattı ve onlardan yorumlarını beklediğini söyledi.

Firavun'u dikkatle dinleyen yorumcular, etrafı öd ağaçlarının dumanlarıyla adamakıllı, tütsüledikten sonra, kendisine şu cevabı verdiler:

-"Ey Şahların Şah'ı! Rüyanızın anlamı çok önemli... İlâhlarımızın bir işareti karşısındasınız. Ülkenizde yaşıyan İsrailoğlu Kavminin kadınlarından biri bu yıl bir oğlan çocuğu doğuracak ve bu oğlan, Devletinizin yıkılmasına sebep olacaktır!"

Firavun aldığı cevaptan fena halde ürkmüştü. Madem öyleydi, buna derhal bir çare düşünmeliydi. Amazis hiddetle bağırdı:

-"Mısır'da ne kadar ebe varsa hepsine emrediyorum. İsrailoğulları Kavminden hangi kadın doğurursa ebeler derhal doğan çocuğun kız mı, erkek mi olduğuna baksınlar. Erkekse hemen onu oracıkta boğsunlar!"

Firavun Amazis'in emri, Menfis şehrinin sokaklarını dolaşan haberciler tarafından, bütün millete o sabah daha güneş doğarken duyuruldu.

Bazı ebeler Saraya kadar gelerek Firavunun katına çıktılar ve kendisine:

-"Emriniz başımızın üstüne ama, siz İsrailoğulları kadınlarını tanımazsınız... Onlar Mısırlı kadınlar gibi nâzik değillerdir. Çoğu dayanıklı, güçlü kuvvetlidir... Bu sebeple biz ebeler varmadan çocuklarını ekseriya kendi kendilerine doğururlar. Biz ne yapalım?.." dediler.

Ebelere hak veren Firavun, bu sefer habercilerin şehre şu yeni emri yaymalarını söyledi:

-"Bütün Mısır halkı nerede gebe bir kadın görürse onu takip edecektir. Bir İsrailoğlu kadınının çocuk doğurduğu sezilirse, onun çocuğu hemen orada boğularak öldürülecektir."

Firavun Amazis'in bu son emri üzerine, artık bütün Mısır'da çocuk avı başlamıştı. Menfis şehrinde koca bir teşkilât kurulmuştu. Bütün Devlet memurları bu teşkilâtta göreve alınmışlardı. Gönüllülerle beraber memurlar gebe kadınları adım adım takip ediyorlar, nerede bir çocuk sesi duyarlarsa hemen o evi basıyorlar, ele geçirilen yavruların kafasını merhametsizce koparak Nil nehrine atıyor ve onları timsahlara yem yapıyorlardı.

Vahşice çocuk avı devam ede dururken İsrailoğulları kavminden Yuhabes adında bir kadın bir gece gizlice erkek bir çocuk doğurmuştu. Yuhabes çocuğuna korku ve heyecan içinde tam üç ay kimseye hissettirmeden evinin bodrum katında baktıktan sonra, bunun bir çıkar yol olmadığına karar verdi. Bir gün çarşıdan bir sepet alarak, onun içini ve dışını su geçmesin diye katran ve ziftle sıvadı. Sonra yavrusunu son defa öperek bu sepetin içine yerleştirdi ve kimseye göstermeden sepeti Nil nehrinin ağır akıntılı sularına bırakıverdi.

Firavun Amezis'in karısı her sabah olduğu gibi, o sabahta yanında nedimeleriyle beraber Sarayın Nil kıyılarına bakan, bahçesine inmiş ve suda banyo yapmak üzere soyunmağa başlamıştı. Tam o sırada sazlıklar arasından kulağına bir çocuk sesi gelmiş ve hemen etrafındakilere suya dalarak sesin geldiği tarafa doğru yüzmelerini emretmişti. Nedimelerden biri, sepeti bulmuş ve çocuğu Firavun'un karısı Asiye'nin önüne getirmişti.

Yavrucak dünyadan habersiz gülüp duruyordu. Onun bu sevimli hali Asiye'nin hoşuna gitmişti. Asiye zaten kocasının pek gaddarca bulduğu emrini hiç beğenmemişti. Lâkin Firavun'un işlerine karışmadığı için, susmaktan başka elinden birşey gelmiyordu. Sadece kendi kendine kocası için "Zalim adam, yaptığı şey tam cinayet" diye söyleniyor, lâkin düşündüklerini kimseye belli etmiyordu.

İyi kalbli Asiye, masum yavruyu sepetinden çıkardı ve şefkâtle kucaklıyarak doğruca Saraya götürdü. Çocuğu kocasına göstererek:

-"Bu yavruyu kendimize evlât edinelim. Bak ne de sevimli" dedi.

Firavun da habire gülümseyen sevimli yavrudan hoşlanmıştı. Ona "Sudan kurtulmuş" anlamına Musa adını koydular.

Musa'nın teyzelerinden biri Sarayda hizmetkârlık ederdi. Çocuğa bir sütnine arandığını işitince, koşarak kızkardeşi Yuhabes'in yanına gitti ve onu saraya çağırdı. Asiye, Yuhabes'i beğenmişti. Onu Musa'ya sütnine olarak tuttular.

Böylece Allah ana ile yavruya birbirine kavuşturmuştu. Firavun Amazis emrini ne kadar şiddetle takip ettirirse, korktuğu düşman artık kendi sarayındaydı. Gözünün önünde nazlı nazlı büyütülüyor en ünlü hocalardan ders alıyor ve her gün biraz daha gürbüz, biraz daha bilgili olarak meydana çıkıyordu.

Firavun'un çocuk öldürme emrinden üç sene önce doğmuş olan Musa'nın büyük kardeşi Harun ise, anasının evinde kendi halinde yetişmekteydi.

Musa otuz yaşına kadar Sarayda bir eli yağda, bir eli balda olduğu halde yaşadı. Lâkin Musa bu rahat hayatından asla memnun değildi. Çünkü artık kendisinin de İsrailoğullarına mensup olduğunu biliyor, ırkdaşlarına yapılan eziyetler karşısında azap duyuyordu.

Bir gün Menfis çarşısında bir Mısırlının bir İsrailoğlunu kırbaçla kıyasıya dövdüğünü görünce dayanamadı ve hemen Mısırlı'nın üzerine atıldı ve onu bir yumrukta cansız olarak yere serdi. Firavun haberi duyunca çok kızdı. Derhal Musa'nın yakalanıp öldürülmesini emretti. Lâkin neticenin böyle olacağını bilen Musa, çoktan Menfis'ten kaçmış tı...

GELECEK HAFTA:
MUSA'NIN MUCİZELERİ

...SONRA YAVRUSUNU SON DEFA ÖPEREK BU SEPETİN İÇİNE YERLEŞTİRDİ VE KİMSEYE GÖSTERMEDEN SEPETİ NİL NEHRİNİN AĞIR AKINTILI SULARINA BIRAKIVERDİ ...

SİYAH TILSIM

Sirk'te çalışan küçük Tedi, bir tuzaktan kurtulup ötekine düşürülmektedir. Onu çekemiyenler vardır.

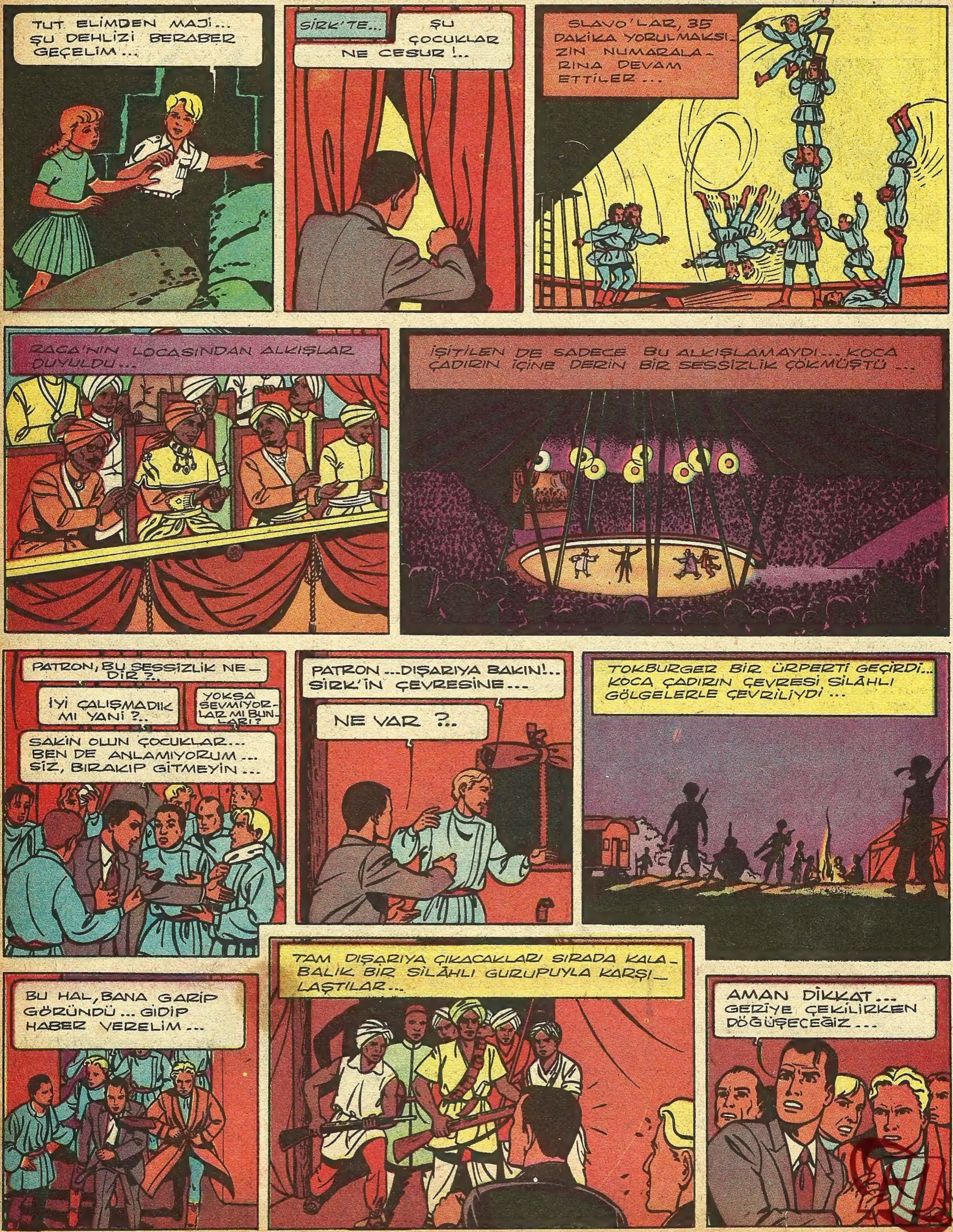

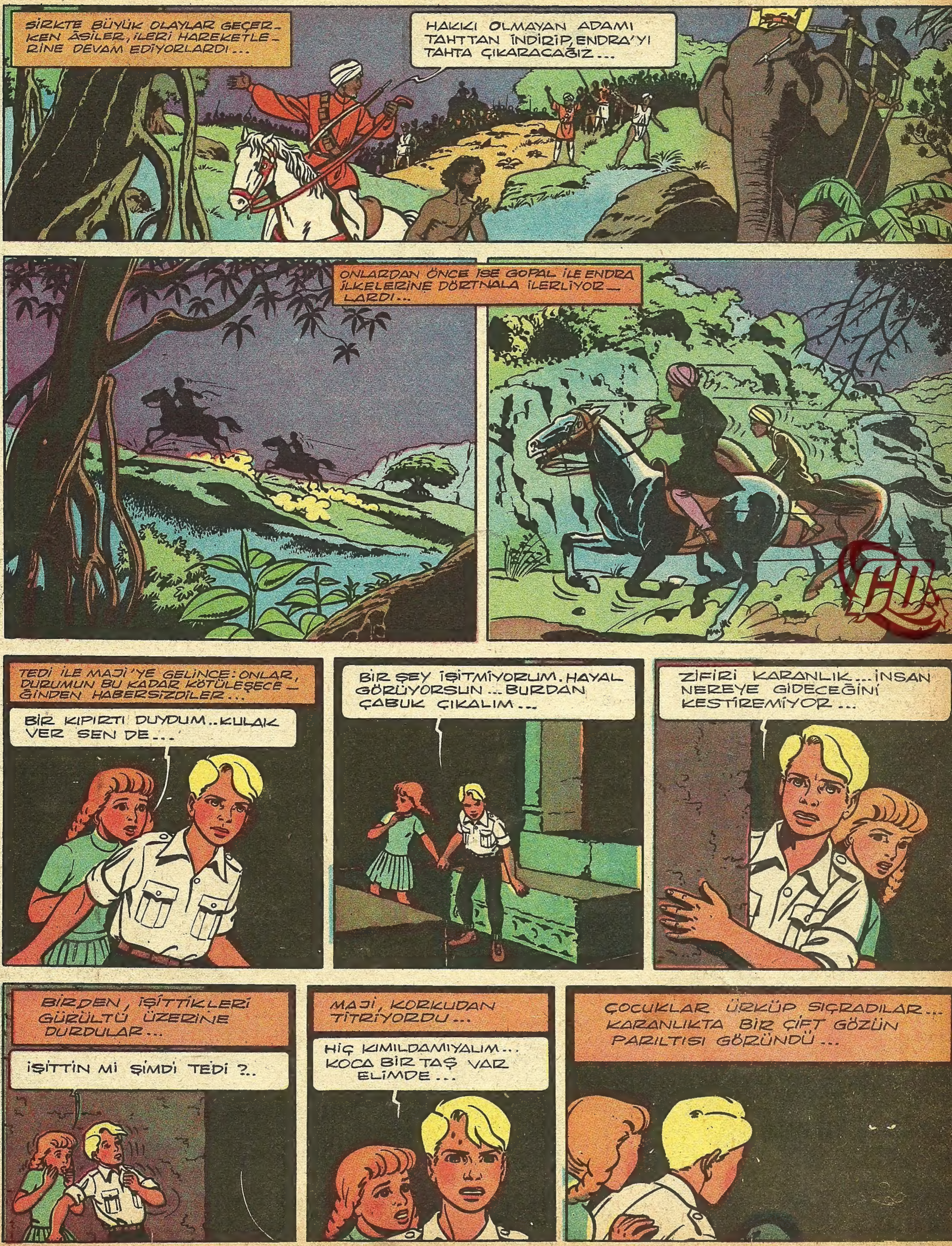

SİRKTE BÜYÜK OLAYLAR GEÇER-KEN ÂSİLER, İLERİ HAREKETLE-RİNE DEVAM EDİYORLARDI...
HAKKI OLMAYAN ADAMI TAHTTAN İNDİRİP, ENDRA'YI TAHTA ÇIKARACAĞIZ...
ONLARDAN ÖNCE İSE GOPAL İLE ENDRA İLKELERİNE DÖRTNALA İLERLİYOR-LARDI...
TEDİ İLE MAJİ'YE GELİNCE: ONLAR, DURUMUN BU KADAR KÖTÜLEŞECE-ĞİNDEN HABERSİZDİLER...
BİR KIPIRTI DUYDUM... KULAK VER SEN DE...
BİR ŞEY İŞİTMİYORUM. HAYAL GÖRÜYORSUN... BURDAN ÇABUK ÇIKALIM...
ZİFİRİ KARANLIK... İNSAN NEREYE GİDECEĞİNİ KESTİREMİYOR...
BİRDEN, İŞİTTİKLERİ GÜRÜLTÜ ÜZERİNE DURDULAR...
İŞİTTİN Mİ ŞİMDİ TEDİ ?..
MAJİ, KORKUDAN TİTRİYORDU...
HİÇ KIMILDAMIYALIM... KOCA BİR TAŞ VAR ELİMDE...
ÇOCUKLAR ÜRKÜP SIÇRADILAR... KARANLIKTA BİR ÇİFT GÖZÜN PARILTISI GÖRÜNDÜ...

MAJİ, BİR ÇIĞLIK ATMAKTAN KENDİNİ ALAMADI...
HO... MUSTAFA BU!. BİZİ GÖRDÜ.. BİZİ GÖRDÜ!..
GÖZLER, SESSİZCE YAKLAŞIYORDU... BİRAZ SONRA İYİCE ORTAYA ÇIKTILAR...
TEDİ, SEVİNÇLE SIÇRADI VE RAHAT BİR NEFES ALDI...
BENEGALİ... BENEGALİ YMİŞ... BURAYA KADAR NASIL GELEBİLDİ?..
YANIMIZDA BENEGALİ OLDUKTAN SONRA KORKACAK BİR ŞEY YOK.. O BİZE YOL GÖSTERİR...
GERÇEKTEN DE...
BAK ŞURDA BİR IŞIK..
MAJİ, TAŞKIN BİR SEVİNÇ İÇİNDEYDİ...
OOH.. AYDINLIĞA ÇIKTIK.. ALLAHIM ÇOK ŞÜKÜR...
ŞU MERDİVENLERDEN ÇIKALIM.. ÇABUK OL!..
DAĞIN TEPESİNDE OLMALIYIZ... BURASI NE KADAR SOĞUK?..
O SIRADA KAPLANIN AYAĞI BİR KAPANA KISILDI...
EYVAH!.. BENEGALİ KAPANA KISILDI.. ONU KURTARMAK LÂZIM...
YANINA YAKLAŞILMIYOR Kİ... USLU DUR BENEGALİ...
ADETA BİZİ TEHDİT EDİYOR...
DEVAMI GELECEK SAYIDA
OYSA BENEGALİ ONLARI TEHDİT ETMİYORDU...

HAYVANLAR DÜNYASI
Afrika'da yaban hayvanlarının yaşayışını filme çekmek için giriştiğimiz gezi üç ay sürdü. Bu üç ay içinde tanıdığımız hayvanları size bütün özellikleriyle anlattık.
Afrika'dan ayrılmadan önce gorilleri de yakından tanımak istiyorduk. Bunun için, Orta Afrika'nın korkunç ormanlarına daldık.
Yerlilerin yardımıyla ağaçları kese biçe yol açıp ilerliyorduk. İki gün sonra ilk defa bir goril ailesiyle karşılaştık.
Yüzü pek korkunç olmasına rağmen goril uslu bir hayvandır kızmadıkça insana saldırmaz. En çok maydanozla, havuçla beslenir.
Goril 1.80-2 metre boyundadır. Göğsü 1.5 metre genişliktedir, kollarını açınca iki eli arasındaki açıklık 2 metreyi geçer. Goriller ağaçlarda dallar arasına yuva kurup aile hayatı yaşarlar.
En büyük düşmanları parslardır, çünkü Pars kedi gibi ağaca tırmanır. Böyle bir saldırıya uğrayınca erkek goril dişisini, yavrusunu korumak için canavar kesilir.
Geçen yüzyılda avcılar ormanlarda goril avına çıkarlardı, bu yüzden goriller gittikçe azalıyordu. Sonradan goril avı yasak edildi. Şimdi yeniden gittikçe çoğalıyorlar.
Goril sakin haldeyken insana çok benzer. Yüzünün zaman zaman aldığı değişik hallerden düşüncelerini okuyabilirsiniz. Goriller aralarında mırıldanarak konuşurlar.
Üç aydır Afrika hayvanlarıyla adeta arkadaş olmuştuk. Onları bırakıp geri dönmek bize çok acı geldi. Ama, görüp öğrendiklerimizi başkalarına da bildirmek istiyorduk. Afrika'dan ayrılırken, gördüğümüz bütün hayvanlar bir sürü halinde gözümüzün önünden geçti.
Ayrılırken karar verdik, bu dostları görmeye ileride Afrika'ya gene gelecektik.
SON

GÖK AKROBATLARI

Dan Kuper'i türlü tertiplerle yeni filosundan uzaklaştırmıya çalışanlar, aldanacaklardır. Dan, bir sürpriz karşısındadır.

EVET.. BEN ONUN AĞABEYİSİYİM.. ADIM : ALEN BRÖTON... FRANKİN'LE ARAMIZDAKİ SIRRA İHANET ETTİM... FAKAT GERÇEĞİ AÇIKLAMAM LAZIMDI... NEREDE O ?..
O.........
BAW BAW
SARI BİR JET.. FRANKİN'İN JETİ... ALÇAK İRTİFADA SES DUVARINI AŞTI...
İZİNSİZ UÇUŞA ÇIKTI.. EMRİ DİNLEMEDİ...
N'OLDU ÖYLE ?..
DURUN ANLATAYIM ... İTHAMLAR, SUÇLAMALAR KARŞISINDA DELİYE DÖNDÜ... ŞİMDİ HERŞEYİ YAPABİLİR. GELİN ÇABUK BENİMLE KONROL KULESİNE KADAR...
VE BİRAZ SONRA
ALO.. FRANKİN... BENİ DİNLEYİN... BEN KOMUTAN KUPER.. AKROBASİ HAREKETLERİNİ BIRAKIN VE PİSTE İNİN... AĞABEYİNİZ ALEN YANIMDA. HERŞEYİ ANLATTI BANA !
AĞABEYİM Mİ ?.. İMKÂN YOK BUNA !..
FRANKİN, BANA İNANIN.. DİNLEYİN...
SİZ KONUŞUN ONUNLA !
ROYAL
FRANKİN... BENİM... AĞABEYİN ALEN... SENİ ÇOK UMUTSUZ GÖRDÜM... HERŞEYİ AÇIKLADIM...
YALVARIRIM FRANKİN... İN !... İŞLER DÜZELDİ...
ÇOK ŞÜKÜR ALLAHIM !
PEKİ ALEN... İNİYORUM !...
DEVAMI GELECEK SAYIDA

OKYANUSUN DİBİNE İNENLER

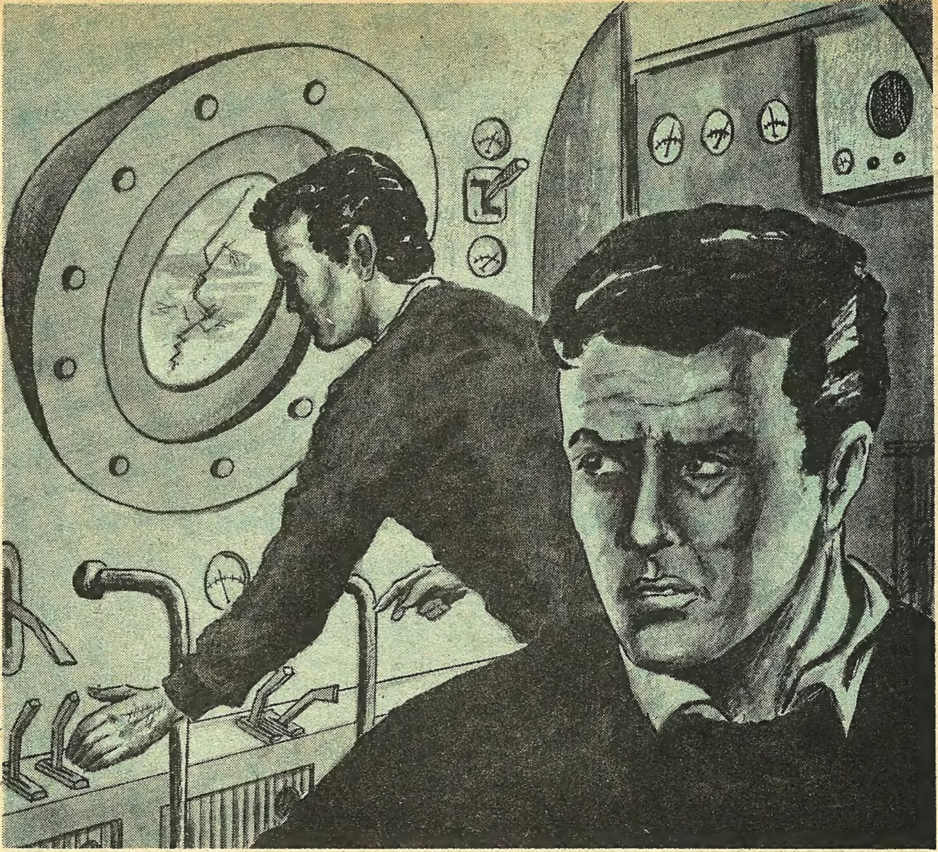

Jak Pikar "Daha aşağı inelim" dedi... Belki de orada suyun müthiş basıncı altında ezilip kalacaklardı. Ama yine de denizin dibini, o kimsenin görmediği derinlikleri merak ediyorlardı.

1960 yılı ocak ayında, Jak Pikar isminde genç bir İsviçreli bilgin ile Amerikalı teğmen Dan Volş denizin şimdiye kadar kimsenin inmediği derinliklerine inceklerdi. Batiskaf ismi verilen her tarafı zırhlı özel bir gemi onları yavaş yavaş denizin en derin yerlerine doğru götürecekti. Bu cesaret isteyen bir şeydi... Çünkü o derinlikte batiskafın üstündeki tonlarca suyun basıncına dayanıp dayanamayacağını kimse kesin olarak söyleyemezdi.

23 ocak günü, Jak Pikar ile Dan Volş beraberce gemiye girdiler, biraz sonra dışarda bulunan denizciler geminin ağır çelik kapağını kapadılar. Jak ile Dan artık çelik bir kutu içinde hapsedilmiş gibiydiler. Oparlörden bir ses onlara "iki dakika sonra hareket edeceksiniz" dedi. Batiskaf etrafındaki suları köpürte köpürte yavaş yavaş denizin içine dalmağa başladı.

Bir zaman sonra Dan denizin üstünde bekleyen harp gemisidekilere telefonla:

-"250 metre derinliğe indik, her şey yolunda gidiyor" diye bildirdi.

Fakat 500 metre derinliğe indikleri vakit gemi birdenbire durdu. Jak Pikar:

-"Böyle giderse ne âşağı inebilir, ne yukarı çıkabiliriz. Galiba sudan daha az yoğunluğa sahip gazolini salmamız icap edecek" dedi.

Sonra bir düğmeyi çevirdi. Geminin üzerine gazolin fışkırdı. O zaman batiskaf tekrar yola koyuldu. Artık yukarıdan hiç ışık sızmıyordu. İki arkadaş zifiri bir karanlığın içindeydiler. Zırhlı gemideki pencereden dışarıya bakıyorlardı...

10.000 metre derinliğe vardıkları vakit birden dışarıdaki otomatik âletlere giden kabloların üzerinden su damlalarının süzüldüğünü gördüler. Müthiş bir basınç geminin çelik gövdesini âdeta eziyordu... Ama iki arkadaş geminin çelik zırhının dayanacağına inanıyorlardı. Nitekim biraz sonra damlama durdu.

Fakat telefon işlemez hale gelmişti... Artık herhangi bir şey olursa tâ yukarılarda denizin üstünde bekleyen gemiye haber veremezlerdi. Simsiyah derinlikleri - nin içinde yapayalnız kalmışlardı.

Birden gemi olduğu yerde kuvvetle sarsıldı.

Dan, Jak Pikar'a baktı: "Ne oluyoruz ?" Yoksa burada hapis mi kalacağız." diye sordu. Her ikisi de heyecanla hemen gemideki ölçü âletlerine baktılar. Fakat kadranlarda herhangi bir anormallik yoktu. Bunun üzerine daha da aşağıya inmeğe karar verdiler. Derinliği ölçen âlet 10.000 metreyi de aştıklarını bildiriyordu.

Jak Pikar "Daha aşağı inelim" dedi... Bu derinliğe hiç kimse inmemişti. Belki de orada suyun müthiş basıncı altında ezilip kalacaklardı. Ama yine de denizin dibini, o kimsenin görmediği derinlikleri merak ediyorlardı. Batiskaf biraz daha indi.

Jak Pikar, projektörleri yaktı. O zaman denizin dibindeki kumlara doğru indiklerini farkettiler. Pencereden bakınca dışarıda garip bir takım balıklar görüyorlardı. Bu derinliğe tam beş saatte inmişlerdi. O sırada üzerlerindeki koca dünyada denizin o derinliklerinde zifiri karanlıkta iki adamın okyanusun dibini incelemeğe çalıştıklarını pek az kimse biliyordu.

Batiskaf tekrar sallanarak dibe oturdu. Birden bir çatırdı duyuldu. Pencerenin sağlam camı çatlamıştı. Fakat cam kırılmadı. Jak ile Dan soğuk terler dökmüşlerdi. Cam parçalanacak olsa bir saniye içinde ezilip yok olacaklardı. Gemideki işlerini süratle yapıyorlardı. Film çekiyor, ölçü alıyor hepsini not ediyorlardı. Bir an evvel bu tehlikeli derinlikten kurtulmaları, lâzımdı. Nihayet gemide ağırlık olarak kullandıkları iki tonluk demirleri dışarıya saldılar. Batiskaf hafifledi ve yavaş yavaş yukarıya çıkmağa başladı. Jak Pikar ve Dan Volş için artık geminin selâmetle yüzeye çıkmasını beklemekten başka çare yoktu. Gözlerini çatlak camdan ayırmıyorlardı. Nihayet gemi yavaş yavaş denizin yüzeyine çıktı. Geri dönüş ise dört saat sürmüştü. Yukarıda bekleyen, harp gemisindeki denizciler iki arkadaşlarını kucaklayarak: "Bugün siz bir rekor kırdınız." diyorlardı. Ama kimse iki gencin derinliklerde geçirdikleri heyecanı bilmiyordu.

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

BAŞ TARAFI ARKA SAYFADA

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

Hızlı ve Prof. Bilgiç, yeni buluşlarını Groenland'da Eskimolar üzerinde denemektedirler.